

[Fibiger.]

sættes højere op, end det er rimeligt og naturligt. Det skulde dog helst være saadan, at de Folk, der bor paa Egnen, kunde faa Del i Arbejdet, og af hvilken Grund skulde man dog saa, fordi et Arbejde gaar ind under Grundforbedringsarbejde, sætte det op til andre Priser end dem, man er vant til at give for tilsvarende Arbejder der paa Egnen?

Man siger, at naar Staten giver Tilskud og Laan, maa den sørge for, at der betales ordentligt for Arbejdet. Men saa bliver Resultatet altsaa dette, at den Trediedel, der gives i Tilskud til dette Arbejde, i Virkeligheden er Penge, man smider ud, idet vedkommende, der faar Arbejdet udført, mange Steder vil kunne faa det udført for samme Pris uden at faa Tilskud fra Staten, hvis han altsaa ikke søger at faa Laan.

Det forekommer mig at være en mærkelig Fremgangsmaade, at man fra Statsmagtens Side over for et Landbrug, som i Forvejen er forgældet og har vanskelige Kaar, gør, hvad man kan for at sætte dets Udgifter i Vejret, thi det er jo klart, at hvis det bliver ved, saa vil det føre til, at Landbrugets Lønninger efterhaanden kommer op i det Niveau, man fastsætter ved disse Arbejders Udførelse. Jeg tror ikke, Tiden er inde til at paaføre Landbruget større Udgifter, end det har i Forvejen, det kan knibe nok endda. Det ene Forslag efter det andet, vi faar fremsat her, viser, at Landbruget ikke kan svare de Forpligtelser, det er indgaaet paa. Det viste sig ved Mergespørgsmaalet, og her ser vi det ved Grundforbedringsspørgsmaalet. Her optages nye Laan, som skal sættes ind forud for andet, men man gør de Laan større, end de i Virkeligheden skulde være, ud fra den Betragtning, at man vil gøre Arbejdet dyrere ved, at man fastsætter højere Tarif end almindelig gængs paa Egnen; for hvis ikke det er Meningen, saa kunde man sagtens fra det radikale Partis og fra Socialdemokratiets Side gaa ind for vort Ændringsforslag.

Vi ønsker ikke, som der blev sagt, noget Løntrykkeri, men vi ønsker, at de Lønninger, som fastsættes, skal være de paa Egnen gængse og ikke fastsat efter en Centralorganisations Tariffer, som slet ikke passer for de forskellige Egne. Der er i Forvejen mange Steder Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget som Følge af den sociale Lovgivning og Arbejdsløshedslovgivningen. Dette Misforhold bør man ikke yderligere forstærke derved, at man sætter Lønningerne saadan op, at de almindelige Landbrugere ikke kan betale dem, navnlig

under de vanskelige Kaar, som de arbejder under for Tiden.

Jeg skal anbefale det Ændringsforslag, der er stillet af os sammen med Partiet Venstre, og jeg haaber, at det, selv om det ikke skulde blive vedtaget her, saa i hvert Tilfælde under Lovforslagets videre Gang gennem Rigsdagen kan blive indføjet, inden Forslaget ophøjes til Lov.

Steen: I den Skikkelse, i hvilken Lovforslaget nu foreligger med de af Fler-tallet tiltraadte Ændringer, kan jeg anbefale det, fordi jeg anser samtlige disse Ændringer for ikke alene at være Udvidelser, men ogsaa Forbedringer, som, hvis de gennemføres, vil betyde, at denne Lov, der har vist sig at svare til de forskellige Formaal, den havde, fortsat og i større Udstrækning vil kunne gøre dette. Det af Mindretallet stillede Underændringsforslag maa jeg derimod anbefale at stemme imod. Jeg stiller mig aldeles uforstaaende over for den Tanke, der finder Udtryk gennem dette Underændringsforslag, nemlig i selve Loven at fastsætte en Højestepris for den Betaling, der maa gives for Arbejdet, og en Højestepris, der skal sættes i Forbindelse med noget, som ingen har kunnet klargøre over for mig hvad er.

Jeg maa sige, der skal en vis Dristighed til at fremsætte dette i den Forbindelse, i hvilken det her fremtræder, nemlig i Forbindelse med en Lovgivning, hvor man af Samfundets fælles Midler yder Laan paa overordentlig gunstige Vilkaar, giver betydelige Tilskud til selve Arbejdets Udførelse, betydelige Tilskud til Betaling af de Materialer, der skal anvendes, o. s. v. Og saa skal man lige til sidst have sikret sig en Højestepris for Arbejdets Udførelse, der skal stilles i Forhold til det daarligste, man har, som Maalestok for Arbejdsydelsen, nemlig det svævende Begreb: paa Egnen gængse! Men dette har vi ikke kunnet overbevise de to Partiers Repræsentanter i Udvalget om, og derfor stilles vi nu over for Ændringsforslaget. Jeg anbefaler altsaa at stemme imod det, og jeg ønsker allerede nu at sige som Svar paa de Bemærkninger, der blev gjort af det ærede Medlem Hr. Thorhauge og det ærede Medlem Hr. Fibiger, at hvis denne Bestemmelse skal fastholdes under Sagens videre Gang gennem Rigsdagen, kan Lovforslaget ikke gennemføres med det radikale Venstres Tilslutning.

Holstein: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om det Æn-